

GOIGS EN ALABANÇA DE L'INSIGNE DIACA MÀRTIR
SANT LLORENÇ

QUE ES VENERA EN L'ANTIQUÍSSIMA ESGLÉSIA ABACIAL DEL MONESTIR DEL MUNT, EN EL VALLÈS, I DE LA QUAL ÉS TITULAR

MOGUT *rit. cor* *TOANADA* *rit. poc i dim* *(F)*

De l'Es-glé-sia cristi-ana fóreu màrtir excel-lent Oh, llo-rens vestit de grana, qui del Munt vetlleu la plana bene-tu-nos llarga-ment De l'i-ber-ica nis-sa-ga jo ve

tany esponc-ros tantost hal ja usafa-la ga l'Espe-rit que habita en vós. Flori-reu amb nova ufana bell plançó de flor roent Oh llorens florit de grana qui del Munt vetlleu la plana bene-tu-nos llarga-ment.

De l'Església Cristiana
fóreu màrtir excel·lent:

*Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
beneïu-nos llargament!*

De la ibèrica nissaga,
jove tany esponerós,
tantost nat ja us afalaga
l'Esperit que habita en vós.
Flori-reu amb nova ufana
bell plançó de flor roent...

*Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
beneïu-nos llargament!*

Ple d'ardenta coratgia
cap a Roma alçau el vol:
l'Esperit de Déu que us guia

—inspirant allà on vol—,
dolçament jaquir us mana
vostra terra i vostra gent...

L'Apostòlic que es refia
de la vostra llealtat,
de Diaca us conferia
la honrada dignitat;
el tresor us encomana
a l'Església pertanyent...

Oh, les ànsies del martiri!
Sixt segon és en presó,
i és vostra ànima en deliri
per haver el guasadó
de la palma sobirana
la que es guanya amb el turment...

Del martiri havent certesa
—que us la dona el Papa Sixt—
vostra mà s'obri amb llarguesa

als pobrets de Jesucrist.
De l'Església Romana
salven ells l'or i l'argent...

Ni turment ni raons belles
poden tòrcer un cor de sant:
vostra carn a les graelles
lentament va crepitant;
mes constància cristiana
no coneix defalliment...

És el Munt l'antic psalteri
amb què el temps us ha lloot;
la muntanya i l'asceteri
són veïns de Montserrat,
la Madona sobirana
lectifica son servent...

Monestir antic de dies,
massa el temps anà passant;
vingué el jorn que no senties

veus de monjos salmejant,
emmudia la campana
suspirant d'enyorament...

Mes el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de romànica estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuari permanent...

Protegiu en tota via,
oh, gran màrtir Sant Llorenç,
la gent de la rodalia
d'aqueix bell paratge extens.
Qui pregant se us encomana,
qui us visita reverent;

*Oh, Llorenç vestit de grana,
en el Munt com a la plana,
beneïu-nos llargament!*

R/ *Pregueu per nosaltres, Sant Llorenç.*

V/ *Per que siguem dignes de les promeses de Jesucrist.*

PREGUEM: *Oh Déu, Sant Llorenç encès del vostre amor, va ser un servent vostre fidelíssim i va merèixer la glòria del martiri. Feu que estimem allò que va estimar i que posem en pràctica allò que va ensenyar. Per nostre Senyor Jesucrist el vostre Fill que amb Vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels segles dels segles. Amén.*

Lletra de Maria Antònia Salvà. Música del P. Nicolau de Tolosa, O. M. Cap. Boix de Ricard Marlet, de la col·lecció d'Antoni Trallero.

Edició de la Parròquia de Sant Joan de Matadepera, en motiu de la segona Cantada de l'Agrupació Coral de Matadepera, a l'església de la Mola.